

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

Άριθμ. Πρωτ. 422

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2013

Πρός
τόν Ἱερό Κληρο
καί τούς εὐσεβεῖς Χριστιανούς
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱεραῖς Μητροπόλεως

Ἀδελφοί μου,

Μέσα στό κοσμικό ἔρεβος καί ψύχος, τή σύγχυση τῶν φρενῶν καί συνειδήσεων, μέσα στή γενικευμένη πλέον ἀπόγνωση ἑνός πολιτισμοῦ σέ κρίση, ὅταν φαίνεται ὡς τελικός κυρίαρχος καί δυνάστης ὁ θάνατος, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας σήμερα, μέ τήν ὑπαρξιακή τόλμη τῆς πίστεως, διακρίνει καί διακηρύσσει τήν ἐλπιδοφόρο ἀνατολή τοῦ τριημέρου Ἡλίου τῆς δικαιοσύνης ἐκ τοῦ κενοῦ μνημείου, πού φωτίζει καί ἀναθερμαίνει τήν οἰκουμένη, σκορπίζοντας παντοῦ τό παράδοξο τῆς ἐλπίδας σέ πεῖσμα τῶν δεδομένων μιᾶς ἀνελέητης πραγματικότητας.

Γι' αὐτό καί ἀντηχεῖ, καί θά ἀντηχεῖ σέ ὅλη τή διάρκεια τοῦ χαροποιοῦ Πεντηκοσταρίου, ὁ θριαμβευτικός παιάνας «**Χριστός Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...**» συνεγείροντας τούς πιστούς σέ μιά λαμπρή ἑορτή καί πανήγυρη.

Ἡ ἀνάμνηση καί ἡ ἐμβίωση τῆς Ἀναστάσεως τοῦ θεανθρώπου Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ κατ' ἐξοχήν «ἐορτῶν ἑορτή καί πανηγύρις πανηγύρεων» γιά τό λαό τοῦ Θεοῦ. Τό ἔκπαγλο φῶς πληροῖ τά σύμπαντα.

«Ὁ τῆς δικαιοσύνης Ἥλιος ἀνέτειλε σήμερον καί πᾶσαν τήν κτίσιν ἐφώτισεν» ἐπισημαίνει σέ ἀναστάσιμο λόγο του ὁ ἅγιος Ἐπιφάνιος Κύπρου, ἐνῶ ἡ ἐμπνευσμένη ἱερά ὑμνογραφία διαπιστώνει ὅτι «Νῦν πάντα πεπλήρωται φῶς, οὐρανός τε καί γῆ καί τά καταχθόνια».

Ὅλη ἡ δημιουργία, πού εἶχε παρασυρθεῖ στήν πτώση καί τή φθορά ἀπό τόν παραπεσόντα Ἀδάμ, χαίρει τώρα καί γηθοσύνως ἐορτάζει τήν θεία ἔγερση τοῦ Χριστοῦ, χάρη στήν ὁποία ἀνορθώνεται καί ἀνακαινίζεται.

Αυτή η φωτοφόρος Ανάσταση διαλύει τη νύκτα και τον πνευματικό σκοτασμό και φέρνει την υπόσχεση και προοπτική μιας άδυτης ημέρας «ίνα ὡσπερ ἠγέρθη Χριστός ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν».

Μέσα σ' αυτήν την πνευματική φωτοχυσία, οἱ εἰλικρινεῖς πιστοί, ὑποδέχονται ὡς φαιδροὶ λαμπαδηφόροι τὸν Χριστό, πού προέρχεται ὡς Νυμφίος τῶν ψυχῶν ἀπὸ μιά χαρούμενη γαμήλια τελετή «προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι τῷ Χριστῷ ἐκ τοῦ μηνίματος ὡς Νυμφίῳ», ὑποδεχόμεστε τὸν Ἀναστάντα Χριστό καὶ προσερχόμεστε στήν Ἁγία Τράπεζα, πού συμβολίζει καὶ εἶναι τὸ κενὸ μνημεῖο, γιὰ νὰ παρακαθήσουμε στό πασχάλιο δεῖπνο, στό ὁποῖο μᾶς αὐτοπροσφέρεται ὁ Ἄμνός τῆς ὑπερφουῶς θυσίας.

Στό εὐχαριστιακὸ δεῖπνο, ὁ Χριστός, πού εἶναι ὁ ἀληθινὸς οὐράνιος ἄρτος τῆς ζωῆς, τὸν ὁποῖο προετύπωνε ἐκεῖνο τὸ μάννα τῆς βιβλικῆς ἀφήγησης, εἶναι ὁ «προσφέρων» καὶ «προσφερόμενος» τοῦ «συμποσίου τῆς πίστεως».

Αὐτὴ τὴ πάμφωτη νύκτα προσκαλούμαστε ὅλοι νὰ γίνουμε συνδαιτημόνες «Ξενίας δεσποτικῆς καὶ ἀθανάτου τραπέξης» καὶ κοινωνώντας ἐνσυνείδητα τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Ἐσταυρωμένου καὶ Ἀναστημένου Σωτῆρος, νὰ ἀναδειχθοῦμε μέτοχοι τοῦ μυστικοῦ Πάσχα τῆς Βασιλείας Του.

Αὐτὴ ἡ νύκτα εἶναι τὸ κέντρο καὶ ὁ βαθύτερος πυρήνας τοῦ μυστηρίου τῆς θείας οἰκονομίας, τῆς ἐν Χριστῷ ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀνθρώπου, γιὰ τὸν ὅτι ὁ Χριστός δὲν ἦλθε στὸν κόσμον μὰς σάν φιλόσοφος γιὰ νὰ μᾶς προσφέρει πρόσκαιρη ἀνακούφιση καὶ παρηγοριά ἐρμηνεύοντας στοχαστικὰ τὸ μυστήριον τοῦ θανάτου, ἀλλὰ γιὰ νὰ καταργήσῃ καὶ καταλύσῃ ὀριστικὰ τὴν δυναστεία τοῦ θανάτου πάνω μας.

Ἡ κατ' ἐξοχὴν «ῥα» γιὰ τὴν ὁποία ὁ Χριστός «ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον» εἶναι αὐτὴ, ἡ ῥα τοῦ Πάσχα στή σταυρώσιμη καὶ ἀναστάσιμη διάσταση τῆς Προσέλαβε τὴν ἀνθρώπινη φύση μας, ὥστε διὰ τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς ἀναστάσεως Του, νὰ θεραπεύσῃ τίς πληγές μας καὶ προπάντων νὰ καταργήσῃ τὸν «ἔσχατο ἐχθρὸς» μας τὸν θάνατον.

«Ἐδεήθημεν Θεοῦ σαρκουμένου καὶ θανατουμένου, ἵνα ζήσωμεν», ὅπως εὐστοχα μᾶς διδάσκει ὁ μέγας τῆς Ἐκκλησίας θεολόγος Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός.

Ὅπως τὴν ῥα τῆς δοκιμασίας καὶ τῆς ὀδύνης τοῦ Σταυροῦ δὲν πρέπει νὰ μᾶς κυριεύει ἡ θλίψη καὶ ἡ ἀπελπισία, γιὰ τὸν ὅτι ἰσχύει τὸ πνευματικὸ ἀξίωμα «ὅτι ἀεὶ τῷ σταυρῷ ἔπεται ἡ ἀνάστασις», ἔτσι καὶ μέσα στό ἄπλετο φῶς καὶ τὴν ἀπέραντη εὐφροσύνη τῆς Ἀναστάσεως δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμε τὸ χρέος τοῦ Σταυροῦ, πού εἶναι ἡ ἀναγκαία προϋπόθεση τῆς λύτρωσης καὶ χαρᾶς.

Ἡ μετοχὴ στή χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως προϋποθέτει τὴν μετοχὴ στὸν πόνο τοῦ Σταυροῦ. Γι' αὐτὸ τὸν λόγο, ἄλλωστε, διανύσαμε τὸ ἀσκητικὸ ὁδοιπορικὸ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς μέ νηστεία, προσευχὴ καὶ ἔμπρακτη

φιλανθρωπία, πού φανερώνουν τή διάθεση γιά συμμετοχή μας στό πάθος τοῦ Θεανθρώπου μέ τήν προσδοκία τῆς Ἀναστάσεως.

Αὐτό τόν καιρό ἡ κοινωνία μας βρίσκεται σε σκληρή δοκιμασία ἐξαιτίας τῆς πρωτοφανοῦς πολύπλευρης κρίσεως καί τῶν ὀδυνηρῶν ἐπακόλουθων της.

Ἡ δοκιμασία αὐτή θά προσλάβει ἄλλη διάσταση, ἄν τή θεωρήσουμε ὑπό τό πρίσμα τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως. Μέ ἐμπιστοσύνη στήν Πρόνοια τοῦ Θεοῦ καί ἀγάπη πρὸς τόν πάσχοντα πλησίον θά σταθοῦμε ὄρθιοι καί πάλι.

Ὅλα μπορεῖ νά ἀλλάξουν ἐάν «ἐαυτούς καί ἀλλήλους καί πᾶσαν τήν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα».

Ἐγκάρδια εὔχομαι σέ ὅλους σας, ἀδελφοί μου τό ἀναστάσιμο φῶς νά φωτίζει τόν νοῦ μας καί ἡ ἀναφορά μας στόν Νικητή τοῦ θανάτου καί Σωτήρα μας, νά σηματοδοτεῖ τήν ζωὴ μας, γεμίζοντας την δύναμη, χαρά, ὑπομονή καί ἐλπίδα.

«Χριστός Ἀνέστη»

Ἔτη πολλά εὐλογημένα καί ἀναστημένα.

Μέ τήν ἀγάπη τοῦ ἀναστάντος Κυρίου μας

Ὁ Ἐπίσκοπος καί Μητροπολίτης σας

† Ο ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ